

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: En liden Bibel-Krønike for Børn og Menig-Mand

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "En liden Bibel-Krønike for Børn og Menig-Mand", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 16. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1828_227C-txt-shoot-idm1171.pdf (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

X. Isak.

Isak var Sønnen, den længe forventede, som Gud havde givet Abraham, og hans Hustru Sara, men det skedte, mens Isak var i sin Opvext, at Herren vilde prøve sin Ven 17 Abraham, og sagde til ham: tag nu Isak, din eenbaarne Søn, som du elsker, og gik til Høi-Landet, og fremfør mig ham der til et Brænd-Offer paa et af Bjergene, som Jeg tilsiger Dig! Og Abraham troede paa Guds Kjerlighed, og frygtede ham over alle Ting, og gjorde som Herren befoel ham, og det skedte da han var ene med Sønnen i Bjerg-Eggen, da sagde Isak til ham: Fader! see, her er Ilden og Vedden, men hvor er Lammet til Brænd-Offeret? Abraham svarede: for Offer-Lammet, min Søn! vil Herren sørge; og saa gik de tause med hinanden til Offer-Stedet, og Abraham reiste et Alter, og lagde Vedden i Lave, og bandt sin Søn, og lagde ham paa Alteret, og løftede sin Haand med Offer-Kniven over Isak; men da raabde Herren fra Himlen: Abraham! Abraham! læg ikke Haand paa Drengen, og gjør ham ingen Skade, thi nu seer Jeg, at Du frygtede Gud, og sparede ikke din Eenbaarne for mig, og fordi Du adlød mit Ord, derfor skal i din Sæd alle Folk paa Jorden velsignes! Og Abraham saae sig omkring, og blev en Væder vaer, som hængte fast i en Busk ved sine Horn, og Abraham gik hen og tog Væderen, og slagtede den, for sin Søn til et Brænd-Offer!

Isak var alle sine Dage en stille Fyr 18ste, som Lammet, der gaaer til Slagter-Bænken, men Herrens Velsignelse var kiendelig over ham, saa Alle søgde hans Venskab, og han var gift med sin Frændke, Rebekke, og havde to Sønner: Esau og Jakob, og saae en talrig Afkom, og han henslumrede omsider hundrede og firsindstyve Aar gammel, og lagdes i Abrahams Grav! 1. Moseb. 22 og 35.